

PÄRSKEITÄ

Rauman Laitesukeltajien jäsenlehti 3-4/2004

Tässä lehdessä Hylkyrannasta sekä pikkujoulujen kunniaksi suuri vappunaamaritesti ;)

Postiosoite:
RLS / Jarno Auerlehto
Tuomirannantie 40
26200 RAUMA

Puheenjohtaja:
Lasse Heino
Eteläkatu 20
26100 RAUMA
02-8222 772
050-5010 114

lasse@raumanlaitesukeltajat.net

Sihteeri: **Jarno Auerlehto**
melisa@raumanlaitesukeltajat.net

Taloudenhoitaja: **Kirsi Heino**
Eteläkatu 20, 26100 RAUMA
050-4147808

RLS-HALLITUS 2004

Ala-Olla Timo 040-5955 453
Ala-Olla Anna 040-5350 455
anna@raumanlaitesukeltajat.net
Auerlehto Jarno 050-3379976
jarno@raumanlaitesukeltajat.net
Backman Kai 050-3284 601
noko@raumanlaitesukeltajat.com
Haapanen Marko 0400-723470
marko@raumanlaitesukeltajat.net
Heino Lasse 050-5010 114
lasse@raumanlaitesukeltajat.net
Iisakkala Risto 050-5171 056
risto.iisakkala@luukku.com
Mantere Arttu 040-841 5010
arttu@raumanlaitesukeltajat.com
Mantere Ossi
Salmela Elina 040-5106 869
Vainio Terho (varapj) 050-5292 178
terho@raumanlaitesukeltajat.net
Wasenius Melisa 040-5033 732
melisa@raumanlaitesukeltajat.net
Viertola Sakari 040-5508 964

PÄRSKEITÄ

RLS:n jäsenlehti 3-4/04

Kansi: Hylkyranta,

Päätoimittaja:
Turcka Suuriniemi
Saukonkatu 12
26100 RAUMA
02-8222 997
050-545 44 77

turcka@raumanlaitesukeltajat.net

Tervetuloa normalisoituneen Pärskeitä-lehden pariin. Kevään juhlamunero oli innostava välipala värikansineen. Seuraavalla kerralla pitää erikoisnumero tehdä kokonaan värillisenä!

Rauman Laitesukeltajat on iso seura. Seuran hallituksen jäsenet eivät millään voi olla kaikille tuttuja. Tässä lehdessä esitellään suurin osa hallituksen jäsenistä tunnistuskuvineen.

Tämän numeron keskiaukeamalla on Pärskeitä-lehden ensimmäinen megajuliste. Kesän saldoa hylkyrannasta - vedenalainen kartta, joka toivotavasti täydentyy sukellus sukellukselta.

Turcka

Toimitussihteeri:
Pirkko Hannula
Puolukkatie
26660 Rauma
040-735 6864
pirkko.hannula@bmh.fi

www.raumanlaitesukeltajat.net

VASTUUKENKILÖT

Norpat
Kai Backman

Vauvauinti
Pinja Peltola

Laitesukellus
Marko Haapanen

LS - koulutus
Terho Vainio

Masi
Jarno Auerlehto

Sukellusvarusteet ja Kompressori
Risto Iisakkala

RLS- media
Turcka Suuriniemi

Poiju
Timo Ala-Olla

Ohjaajakerho
Melisa Wasenius

Kilpailutoiminta
(ent. Uppopalloilijat ja Räpyläuimarit)
Anna Ala-Olla

Leirikokit
Ossi Mantere

Uimahyppy
Elina Salmela

KKI
Tiina Häyrinen

Kuutit
Tiina Häyrinen

Hylkyranta
Antti Salmela

PeSuE
Riku Kulmala

Pärskeitä 3.-4.2004

Sisältö

Infosivu	2
Vastuuhenkilöt	3
Puheenjohtajalta	4
Hallitusesittely	6
Hylkyrannan va-kartta	10
Norppa-sivut	12
Hylkysukelluksesta	14
Hylkyranta	16
Ohjaajatoimintaa	17
Sansibarin kilparit	18

JUHLAA JA ARKEA

Juhlavuoden kiireinen kevät saatiin mukavasti pakettiin huipennuksenaan Laitesukeltajapäivät, juhlavastaanotto ja liiton kevätkokous juhla-vieraineen. Saimme kunnian esittäytyä ja tarjota vieraanvaraisuuttamme suomalaisille sukellus-seura-aktiiveille. Kiireinen viikonloppu tuotti paljon potentiaalisia yhteistyökumppaneita Suomen eri kolkkiin. Vierailukutsuja annettiin ja saatiin.

Lauantaipäivän aikana puhuttiin ja kuultiin esitelmät aiheesta, joka monelle mukana olleelle oli tähän asti ollut täysin tuntematon tai vaikeasti avautuva. Toisille se saattoi olla voimakkaitakin tunteita herättävä keskustelun aihe julkisuudessa. Hylkysukelluksen etiikka tulee kuitenkin tekemämme avauksen kautta olemaan yksi **Sukeltajaliiton** mietinnän ja tulevan kannanoton aihe. Eettisillä ohjeilla tulemmme varmistamaan hylkysukelluksen jatkumisen myös myöhemmille sukupolville ja jopa mahdollistamme uudempien alusten säilymisen itämeren ”säilytysaltaassa” mahdollisimman alkuperäisessä muodossaan. Päivän vierailukohde TVO:lla toi myös lisää perspektiiviä hylän rakentamisesta ja säilyttämisestä vuosisatoja eteenpäin.

Liittomme nimi oli myös maratonpituisen (2h 15 min.) kevätkokouksen päätösasioita. Suomen Urheilusukeltajain Liitto -nimi heitettiin historiallisten asioiden joukkoon. Keskusjärjestömme toimii nyt nimellä SUKELTAJALIITTO. Nimilyhennys SUSL muuttui SUKELTAJA:ksi. Toivottavasti nimen muutoksesta on liittollemme myönteiset vaikutukset.

Liittomme pitkäaikainen toiminnanjohtaja Brita Ikävalko vietti myös Raumalla viimeisen vuosikokousviikonloppunsa liiton palveluksessa ennen eläkkeelle siirtymistään. Ilta-juhlassa seuramme luovutti hänelle huomionosoituksena virallisen muistolahjamme.

Iltajuhlassa jaettiin liiton ansiomerkit seitsemälletoista seura-aktiiville, proNuori-suomi -tunnustuksen sai Elina Salmela sekä seuramme neljänneksi kunniajäseneksi

kutsuttiin Markku Seppälä.

Seuramme sai vastaanottaa lukuisten vierailevien yhteisöjen ja Liiton onnentoivotukset ja kannustuspuheet. Erityisesti nuorisotyö ja seuramme koulutustoiminta saivat kiitosta. Saimme viimeiset SUSL:in seuralahjan ja ansiomerkit.

Juhlavuosi jatkui kesätapahtumien merkeissä. Heinäkuussa saapui nuorempi sukeltajapolvi seuramme järjestämälle valtakunnalliselle norpaleirille. Vaalimme sukellusympäristö pääsi näin laajaan testiin. Pääkallopaikkamme Hylkyranta Kuuskajaskarin saarella saatiin heti sille tarkoitettuun käyttöön. Ensimmäiset lölyt lopukesällä valmistuneessa saunassa heitettiin elokuussa.

Heinäkuu päätettiin laitesukeltajaviikon merkeissä erilaisilla sukellustapahtumilla, joille lehdistökkin antoi kiittävästi palstatilaa.

Juhlavuosi on ollut siis tekemistä täynnä. On keritty rakennustalkoita pitämään Hylkyrannassa ja sukeltamaan Norjassa. Laitesukelluskoulutus on pyörinyt ennen kokemattomalla vimmalla pätevoittämällä sukeltajia ja kouluttajia.

Juhlavastaanotolla kerroin puheenvuorossani kokoonkutsujien tarpeellisuudesta ja tärkeästä tehtävästä. Kokoonkutsujilla tarkoitin seurasamme toimivien erilaisten aktiviteettien ylläpitäjiä ja järjestäjiä. Jälkeenpäin asiaa pohdittuani huomasin, ettei tarvitse edes järjestäjäkään olla, kun jo voi toimia kokoonkutsujana: mielekkääksi koettu harrastustoiminta ja osallistuminen

näkyvät ja kuuluvat ulospäinkin ja saavat uusia harrastajia mukaan.

Jouluaika on perinteistä koollekutsumisen aikaa, jolloin suomalaiset kokoontuvat kaksituhattavuotisen perinteen innoittamina koolle kukin omien joulunviettopojensa mukaan. Siis olkaamme koolle kutsutut.

Hyvää joulun aikaa!

Lasse

MOST WANTED - RLS EDITION 2004

Rauman Laitesukeltajat ry:n hallituksessa istuu 14 ihmistä. Keitä he oikein ovat? Me asetimme heidät tunnustusriiviin ja kuulustelimme heitä kuukausia. Osa vastasikin jotain... Kovapintaista porukkaa. Kaikkia emme saaneet edes valokuvaan!

1. Nimi, ikä, mikä tehtävä hallituksessa, oletko uusi vai vanha jäsen?
2. Kuinka pitkään olet ollut seurassa mukana, miten "urasi" oman lajisi parissa alkoi?
3. Mikä on suhteesi laitesukellukseen?
4. Mikä on mieluisin vesiuurheiluvälineesi?

1. **LASSE HEINO**, 45, puheenjohtaja, olen ollut hallituksessa 90-luvun alusta alkaen, jolloin seuran hallitus-toiminta alkoi nykyisessä muodossaan.

2. Olen liittynyt seuraan vuoden 1979–80 tienoilla. Laitesukelluskurssin suoritin vuoden 1978 toukokuussa. Sukeltaminen oli ollut siihenastisen elämäni suurimpia toteutumattomia unelmia.

3. Laitesukellus oli alunperin tavoitteista ensimmäisenä. Laitesukelluskurssin jälkeen myös snorkkelus saaristossa kuului kesän toimintaan. Laitesukelluksen aktiivisin aika oli 80-luvulta aina 90-luvun puolenvälin tienoille. Olen toiminut myös laitesukelluskouluttajana seurassamme. Viime vuodet ovat kuluneet seuratoiminnan piirissä erilaisissa hallintoon liittyvissä tehtävissä, myös liittotasolla. Norppaohjaajana olen ollut koko sen ajan mitä sitä on seurassamme harrastettu. Laitesukelluksen harrastamisen lisääminen kuuluu lähiajan tavoitteisiini. Sukelluskohteet ovat olleet pääasiassa välillä Uusikaupunki - Luvia.

4. Mieluisin vesiuurheiluväline ovat maski sekä snorkkeli. Se antaa ensimmäisenä ja helpoimpana varusteena viitteet siitä vapauden tunteesta ja uudesta maailmasta, jota sukeltaminen parhaimmillaan voi tarjota. Se on myös helppo kuskata mukana vaikka minne.

1. **TERHO VAINIO**, 38, hallituksen varapuheenjohtaja, ollut hallituksessa 3 vuotta.

2. Seurassa mukana 5 vuotta, lajin parissa 7 vuotta. Ura alkoi kun monen vuoden jähkailun jälkeen tulin ilmoittautuneeksi sukelluskurssille.

3. Sukellan itse, n. 50–100 sukellusta vuodessa, mieluiten vedessä.

4. Rantapallo

1. **ANNA ALA-OLLA**, 23, ohjaaja- ja kilpailutoiminnassa mukana, olen ollut hallituksessa mukana niin kauan ettei voi muistaa...

2. Muistaakseni urani alkoi vuonna 1991, eli silloin kun seurassa aloiteltiin norppatoimintaa. Sukeltaminen on kiinnostanut pienestä asti.

3. Sukellan myös laitteilla, olen juuri laitesukelluksen jatkokurssilla. Laitesukelluskortti minulla

on ollut 8 vuotta. Sukellan lähinnä kesäisin, mieluiten vaihtelevissa maisemissa ja niin usein kuin tuntuu kivalta.

4. Märkäpuku tekee monesta vesilajista mukavamman, kuten sukellus, vesihiihto ym. Märkäpuvun kanssa on myös kiva hyppiä veteen ja uiskenella.

1. **ELINA SALMELA**, 19, olen ollut hallituksessa uimahyppävastaavana muistaakseni 2002 keväästä lähtien...

2. Liityin seuraan 8-vuotiaana, kun menin norppiin. Harrastin silloin myös uimahyppyä. Josain vaiheessa uimahyppäjät siirtyivät Rauman Uimaseuran alaisuudesta laitesukeltajiin, joten harrastin kahta lajia seurassa. Vuonna 1998 ryhdyin apuohjaajaksi kuuteissa/norpissa ja käytyäni Nuori-Suomi -ohjaajakoulutuksen vuonna 2001 syksyllä minusta tuli ohjaaja. Saman vuoden syksyllä aloin myös ohjata uimahyppyä. Nykyään ohjaan molempia edelleen ja lisäksi käyn 3 kertaa viikossa RLS:n vuorolla pelaamassa uppopalloa ja nyt periaatteessa ohjaan sitäkin...

3. Laitesukelluskurssin kävin keväällä 2002, mutta sen jälkeen ei ole tullut paljonkaan laitesukellettua, itse laitesukellusta en siis harrasta. Uppopallon pariin eksyin virallisesti keväällä 2003, sitä ennen olin pelailut sitä vähemmän tosissani. Vuonna 2003 oli seurastamme joukkue ensi kertaa mukana Nuorten uppopallon SM:ssä ja itsekkin pelasin siellä. Tänä vuonna oltiin myös mukana SM:ssä ja voitettiin pronssia. Tavoitteenani on myös nuorten maajoukkuepaikka.

4. Mun räpylät, koska ne on ALAt ja koska ne on uudet ja koska niillä pääsee lujaa...

1. **MARKO HAAPANEN**, laitesukellusvastaava, uusi jäsen hallituksessa (vajaa vuosi).
2. Seurassa olen ollut hiukan reilun vuoden. Urani lajin parissa alkoi 17 vuoden suunnittelun jälkeen P1-kurssin kautta.

3. Suhteeni laitesukellukseen on lämmin ja läheinen. Sukelluksia tulee vuodessa noin 80. Mieluiten sukeltaisin etelän lämmössä, mutta rahatilanteesta johtuen pääosin sukellan Suomessa. Harrastanut olen vajaa pari vuotta.

4. En urheile vedessä, sukeltelen vaan.

1. **MELISA WASENIUS**, 22. Tehtäväni hallituksessa on ohjaajakerhon ja hylkyrantatoimikunnan asioiden välittäminen hallitukselle. Olen myös toiminut hallituksen sihteerinä menneinä vuosina. Olen kuulunut hallitukseen jo kuusi vuotta.

2. Olen ollut seuran toiminnassa mukana seitsemän vuotta. Sukellusurani alkoi apunorppa-ohjaajana. Aluksi harjoittelin perusvälineiden käyttöä ja ohjaamista vedessä. Ohjaaminen "kui-vissa" olosuhteissa oli minulle jo ennestään tuttua pitkän partiohistoriani vuoksi. Ohjasin norppia jonkin aikaa, kunnes halusin hieman enemmän haasteita ja vaihtelevuutta ja ryhdyin kuutiohjaajaksi. Samoihin aikoihin kävin laitesukelluskurssin (P1) ja aloin sukeltaa vähän syvem-

mälle kuin perusvälineillä olin tottunut. Kun olin muutamana vuoden vetänyt kuuotteja, oli aika siirtyä eteenpäin. Harrastin jonkin aikaa leikkimielistä uppopalloa ja samoihin aikoihin minusta tuli hallituksen sihteeri. Loppujen lopuksi erilaiset jaostehtävät ja itse laitesukellus veivät minut kokonaan ja myös uppopallo jäi. Nykyään olen hallituksen jäsen, kuulun Hylkyrantatoumikuntaan, olen ohjaajavastaava ja olen suorittanut laitesukelluksen jatkokurssin (P2).

3. Olen suorittanut P1-laitesukelluskurssin vuonna 2001 ja P2-kurssin 2004. Yhteensä sukelluksia minulle on kertynyt vasta noin 50, mutta olen sukeltanut myös Suomen lisäksi Ruotsissa ja Norjassa.

4. Mieluisin vesiuurheiluväline.. hym.. se taitaa olla viime kesänä ensimmäistä kertaa kokeilemani jättimäinen rengas, jota voidaan vetää veneen perässä. Se on taitolaji pysyvä kyydissä ja istua renkaassa niin ettei takamusta satu.

1. **KAI "NÖKÖ" BACKMAN**, 43. Hallituksessa norppavastaavana vuodesta 1994.

2. Seuran toiminnassa olen ollut mukana vuodesta 1992. Toimintaan mukaan tulin poikani alettua harrastuksen. Ensimmäinen olin vain sivustakatsojana, kunnes Heinin Lasse sanoi: "Voit sä tulla uimaan harjoitusten aikana.". Siinä sitten ajan myötä löysi itsensä apuohjaajana ja ohjaajakursille Lasse ilmoitti minut lokakuuksi 1994, eli kymmenen ohjaajavuotta tulee täyteen 21.10. Niin se aika vaan rientää!

3. Laitesukellusta en itse harrasta (vielä), mutta nuoriahan tässä vielä ollaan. Lajini on snorkkelisukellus ja aika vierähtää kesäisin lasten kanssa

klutatessa ja talvisin uimahallilla harjoittelemassa. Nykyään ohjaajatilanne on sen verran hyvä, että itse en vedä ryhmää. Mutta hallilla olen joka perjantai lasten kanssa. Mieluiten tietenkin snorklaan meressä, sillä onhan siellä paljon enemmän katsottavaa kuin hallilla snorklailemalla.

4. Kyllä ne taitaa olla nää perusvälineet ja harpuunalla on joskus mukava kokeilla kalaakin saada. Kokeiluksi on kyllä jäänyt.

1. **TIMO ALA-OLLA**, koht siltään 60, hallituksen vanha jäsen, hallituksen jotenkin hiuk vaha 15 vuotta.

2. Olen ollut seurassa melkke yht kaua. Ne lapset, ne lapset...

3. En sukel. Se o kyl mökkeily ja täl hetkel se o kuivanmaa mökk, et se siit vesiuurheilust. No 35 vuot kuiteski.

1. **OSSI MANTERE**, 22, ensimmäinen kausi hallituksessa. Nykyisin toimin leirikokkitoimikunnan pj:nä, mesenaattina ja yksinjumalana.

2. Omien laskujen mukaan olen ollut mukana seuran toiminnassa jotain 13 vuotta, saattaa tosin poiketa todellisuudesta vuodella tai parilla..

Pikkumuksuna harrastin jalkapalloa ahkerasti ja tuli vaan yhden joukkuekaverin kanssa puhetta

sukelluksesta (Anssi Heino), joten päätin lähteä kokeilemaan. Ja tässä tulos... 1998 toimin Nökön ryhmässä apuohjaajana, jonka jälkeen hän jostain syystä halusi minusta oikean ohjaajan. Norppaohjaajan pätevyudet sain joskus vuonna 1999, ja samoihin aikoihin suoritin P1-kortin. 2001–2003 toimin myös seuran räpyläuintivalmentajana.

Nykyään toimin lähinnä edustustehtävissä liittotasolla ja kehittämässä muita seuroja sekä nuorisotoimintaa Sukeltajaliiton Nuorisovaliokunnassa. Avustan myös jonkin verran Diving Team Poria norppakoulutuksessa.

3. Harrastan toki laitesukellusta, mutta en niin paljon kuin haluaisin. Opiskelen nykyisin Satakunnan Ammattikorkeakoulussa Porissa ja iso osa aikaa menee koulun tiimoilla. Viime talvena suoritin lopultakin P2-kortin loppuun..

Laitesukellusura alkoi joskus vuosituhaten vaihteessa kun suoritin P1-kortin, joten oli jo aikakin palata normaaliin evoluution uomaan. Ensi talvena olisi tarkoitus tehdä sukellusmatka joko Brasiliaan tai Thaimaahan, kumpi nyt sattuu enemmän kiinnostamaan.

4. Omat simmarit ovat paras kaveri vedessä.. Pariin kertaan tullut (vahingossa) kokeiltua ilman niitä, eikä kokemus ollut mieluisa, monienkaan mielestä..

1. **JARNO AUERLEHTO**, 32, seuran sihteeri, vanha jäsen hallituksessa (valittu lopettaneen jäsenen tilalle v. 2003).

2. Seuran jäsen olen ollut vuodesta 2002, kun tulin laitesukelluskurssille.

3. Olen laitesukelluksesta kiinnostunut, ja tavoitteeni on kouluttajan pätevyys. Sukellan noin 50 kertaa vuodessa. Mieluisimmat sukelluskohteet ovat Suomen "kirikkaissa vesissä".

4. Polttareissa jouduin kokeilemaan vesisuksia...

RAUMAN LAITESUKELTAJAT RY

PIKKUJOULUT UIMAHALLISSA
LAUANTAINA
4.12.2004
KELLO 17.00

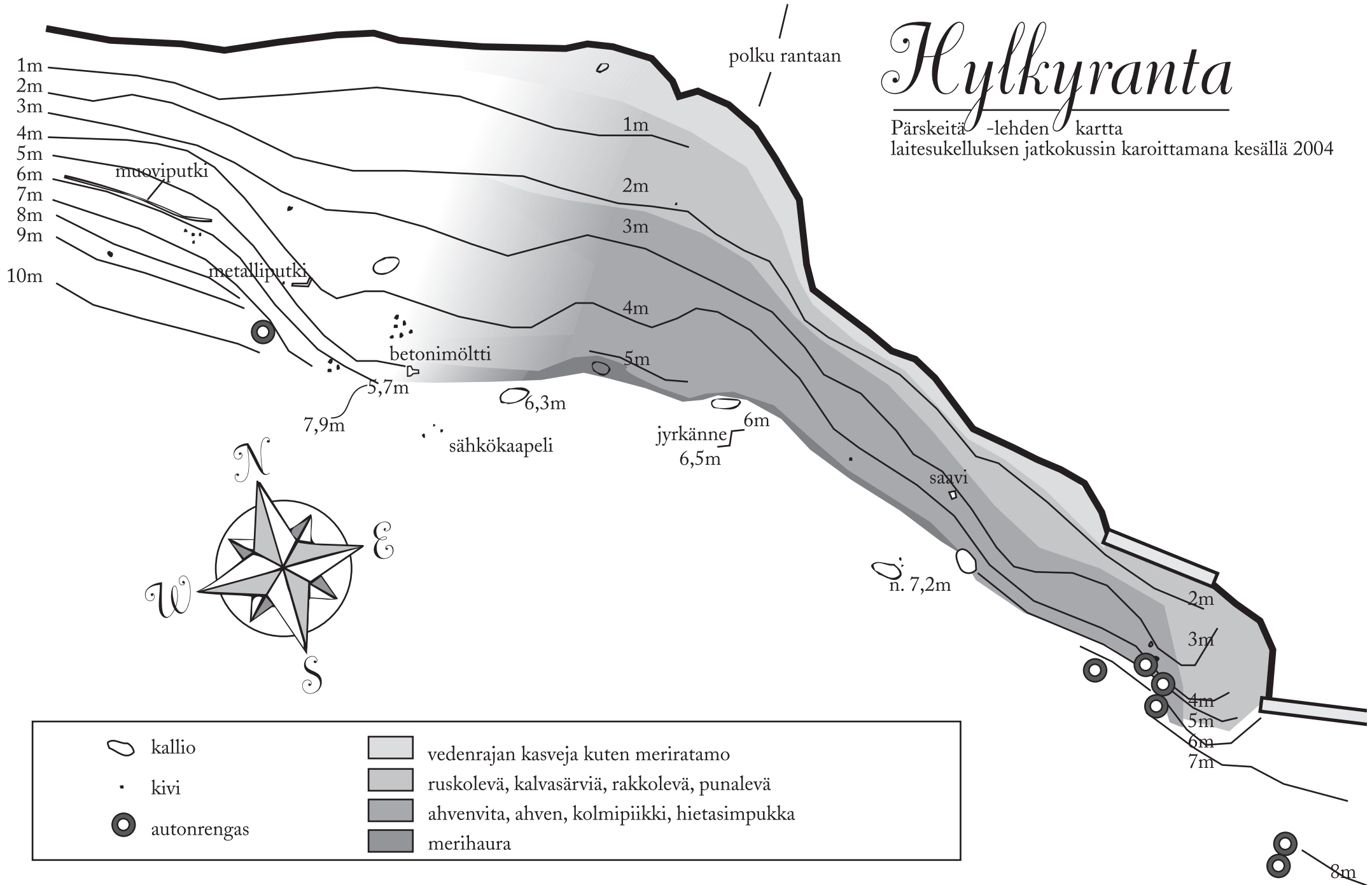
OHJELMASSA
MUKAVAA YHDESSÄOLOA
SUKELTAMISTA
VESILEIKKEJÄ
ELÄVÄÄ MUSIIKKIA
JOULURUOKKAA
(K18)

ILMOITA ITSESI JA SEURALAISESI
MUKAAN PERINTEISEEN
SUKELTAJIEN HAUSKANPITOON

15 EUROA / HENKILO
LASELLE P.050-5010114
HETI !

Hylkyranta

Pärskeitä -lehden kartta
laitesukelluksen jatkokussin karoittamana kesällä 2004

MORJENS NORPPALAUMA!

Siitä onkin jo aikaa, kun viimeksi istuin koneen vieressä rustaamassa juttua tälle palstalle. Asioita on tullut ja mennyt, joten jotakin kirjoittelen lähihistoriastakin.

Elikkä kesästä jotakin. Harjoituksissa käytiin aina tiistaisin, ja osanottajia oli n. 15 - 20 joka kerta. Harjoitukset olivat pääasiassa Kuuskajaskarin Linnakesaarella Hylkyrannassa, joka on (kuten kaikki jo tiedämme) RLS:n nykyinen kesätukikohta. Pääsimme kerran viikossa toteamaan, miten työt Hylkyrannassa ovat edistyneet, ja olivathan ne. Hylkyrantaa ovat olleet rakentamassa Hylkyrantatoimikunnan jäsenet ja muutama talkootyöntekijä. Oli seuralla muutama kesätyöntekijäkin, jotka ottivat osaa Hylkyrannan kunnostukseen. Kesän aikana ohjaajien OK-leirillä mökin kummatkin päät saivat oman nimen. Toinen, jo valmiiksi tehty pää sai nimekseen RAUHA. Toinen, jonne on jo valmistunut sauna, nimettiin PUUHAksi. Nimethän jo sanovat, millaiseen tarkoitukseen nämä tilat on suunniteltu. Ja kuten arvata saattaa, niin ensi kesänä norpille lämmitetään sauna joka tiistai Hylkyrannassa. Norppien ja ohjaajien puolesta kiitän kaikkia Hylkyrantaa rakentamassa olleita talkoolaisia. On kivaa, kun seurassamme on toimeliasta väkeä.

Meillä oli kesällä myös valtakunnallinen norppaleiri Raumalla. Hylkyranta toimi silloin leirin esikuntana ja majoitus oli linnakkeella, jossa myös ruokailtiin. Leirille osallistui yhteensä n. 80 norppaa, ohjaajaa ja vapaaehtoistyöntekijää. Kiitos kaikille mukana olleille! Yhdessä saimme leirin onnistumaan. Jaskarin henkilökuntakin ansaitsee kiitokset, kun kestivät meitä sen pidennetyn viikonlopun ajan.

Leirin jälkeen alettiinkin jo pikkuhiljaa liukua kohti syksyä. Laitesukellusviikolla käytiin vielä Riskonpöllän ympärisnorklauksella ja Hylkyrannassa päätössukelluksella. Siinähan se kesä meni sateineen ja paisteineen, no paistit taisi olla enemmän grillissä. No jos se ensi kesä olisi hieman lämpimämpi, eihän kahta tällaista kesää voi olla peräkkäin (eihän)?

Ja sitten tähän syksyyn. Harjoitukset ovat jo alkaneet ja hallilla käy iloinen kohina niin perjantaisin kuin lauantaisin. On ollut jo yksi oma rallikin ja Porissa olisi ollut valtakunnallisenkin ralli, mutta ei tullut tarpeeksi ilmoittautuneita, että olisimme päässeet sinne lähtemään tällä kertaa.

Norppien joulujuhlat lähestyvät kovalla vauhdilla. Joulujuhlien jälkeen pidetään pieni huili, jonka jälkeen aloitetaan kinkkujen sulatus tammikuun 7. päivänä normaaliin aikaan. Lauantai-ryhmä aloittaa tietenkin 8. päivänä.

Tammikuussa aloitamme uuden norpparyhmän 8 - 12 -vuotiaille, joten jos sisko/veli tai serkku tahi kaveri haluaisi aloittaa harrastuksen, niin nyt olisi tarjolla muutama peruutuspaikka. Pyydä soittamaan heti Nökölle, puh 050-3284601, ja varaamaan paikka.

Ja vielä tulevaa kevättä. Meillä on maaliskuussa valtakunnallinen VIIDAKKO-ralli Raumalla. Ralli oheisohjelmineen on taatusti mielenkiintoinen kokonaisuus. Ralli kestää lauantaista puollitpäivän sunnuntai-iltapäivään. Rallin kilpailuosuudesta vastaa Salmelan Elina ja muutama muu aktiivi tyttöohjaaja. Iltaohjelman on suunnitellut erillinen ohjaajajoukko. Sunnuntaina on tutustumista Raumaan ja palkintojenjako ym.

Ilmoittaudu ajoissa jotta saadan porukat kasaan ja parit kuntoon!

"Syysterveisin, syysterveisin"

Nökö ja muut ohjaajat

P.S. Ja muistathan, jos sinulla on kysyttävää tai muuten asiaa, niin ohjaajat ja minä olemme käytävissä hallilla aina perjantaisin. Minut saa kiinni myös puhelimella melkein aina klo 9.00 - 21.00 välisenä aikana.

NORPPIEN VANHEMMILLE TIEDOKSI!!!!

Tarvitsisimme Ralliimme vapaaehtoista talkooporukkaa mm auttamaan keittiössä ja valvomaan majoitustiloissa. Valvojat toimisivat pareittain ainakin yöllä, noin 2 - 3 tunnin jaksoissa. Päivälä riittää yksikin valvoja, joka huolehtii kulkovista. Valvojat katsovat myös hieman loppusiivouksen perään (eivät siis siivoa itse). Norppien siivoavat itse jälkensä majoitustiloissa.

Jos jotkut teistä ovat töissä sellaisissa yrityksissä, jotka suhtautuvat myötämielisesti arpajais- ym tavarain (palkintojen) lahjoittamiseen, niin kaikki otetaan ilolla vastaan rallia varten. Niin pientä lahjoitustahan ei olekaan, josta pieni norppa ei ilahtuisi.

Kyselkää lisää, soitelkaa ja ilmoittautukaa järjestämään norpille mukava viikonloppu. Päiväthän olivat 19 - 20.03.2005. Minulle voi soittaa numeroon 050-3284601/Nökö mieluummin jo aika pian

Tervetuloa iloiseen norppajoukkoon Kai "Nökö" Backman, RLS:n norppavastaava

**VALTAKUNNALLINEN
NORPPARALLI RAUMALLA
19. - 20.03.2005**

**RAUMAN UIMAHALLILLA
JÄRJESTETÄÄN NORPPARALLI
YHTEISTYÖSSÄ SUKELTAJALITON
NUORISOVALIOKUNNAN KANSSA.**

**ILMOITTAUTUMISET HELMIKUUN
16. PÄIVÄÄN MENNESSÄ.
ILMOITTAUTUMISEN YHTEYDESSÄ
ILMOITA MYÖS MAHDOLLISET
ALLERGIAT, LÄÄKITYKSET
YMS ASIAT.**

**MAJOITUS LÄHEISELLÄ KOULULLA,
JOSKA MYÖS RUOKAILUT.
LEIRIN HINTA 44 EUROA/NORPPA.
NÖKÖ OTTAA VASTAAN
ILMOITTAUTUMISIA
NUMEROSSA 050-3284601.**

**ILMOITTAUDU 16.02.2005
MENNESSÄ JA VARAA PAIKKASI
"VIIDAKOSSA"**

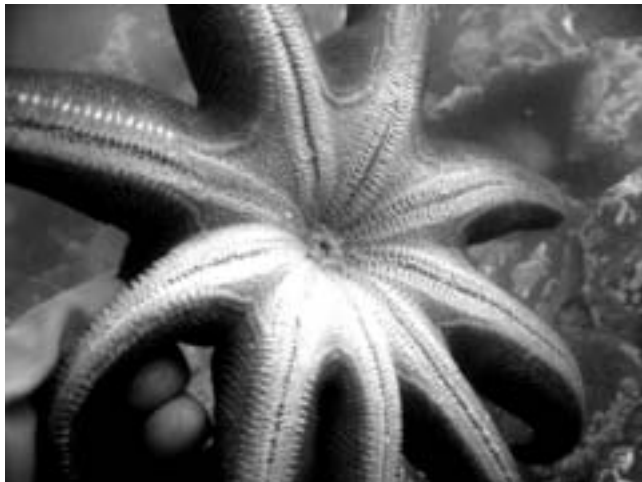

Raumalla 24.4. ja hylkysukelluksen etiikka

Seuramme 25-vuotisjuhliin liittyvillä Laitesukeltajapäivillä avasimme Suomen Urheilusukeltajain Liitossa virallisen keskustelun hylkysukeltajan etiikasta.

Suomessa olosuhteet hylkyjen fyysiselle säilymiselle ovat otolliset, koska vesien suolapitoisuus on alhainen. Suhtautuminen hylkysukellukseen on Suomessa vapaamielistä. Tunnetuista hyljistä vain kolmelle sukeltaminen on kiellettyä tai mahdollista vain Museoviraston luvalla. On myös perustettu varsinaisia hylkypuistoja, joihin järjestetään myös opastettuja "kiertosukelluksia".

Puheenjohtaja Jouko Laitinen aloitti esitelmänsä Rauman Merimuseossa pohdiskelemalla, mitä etiikka oikein on, mitä eri etiikan lajeja on ja mitä niistä nimenomaan hylkysukelluksessa oikein pitäisi noudattaa.

Pitäisikö hylkysukelluksessa noudattaa seurausetiikkaa, joka tähtää hyvään? Tämä veisi kuitenkin egoismin tielle, jolla oma etu ratkaisee teon arvon. Kuulostaa vaaralliselta!

Entä normatiivinen etiikka, jolle perustana on Suomen muinaismuistolaki, joka kertoo mikä on

kiellettyä? Suomessa ollaan kyllä kilttejä ja tottelevaisia, mutta ongelmia aiheuttavat monesti epäselvät omistusoikeudet ja ihmisen oma moraalinen kyky, joka saattaa jäädä ahneuden jalkoihin. Tästä on helposti seurauksena arabialainen etiikka - jos en itse ota, sen ottaa joku muu. Näin ollen normatiivinen etiikka ei välttämättä aina toimi.

Löytyisiköhän ratkaisu hylkysukelluksen etiikalle suomalaisen luonteenkin kanssa sopuisuudessa olevasta velvollisuusetiikasta? Hylythän ovat kansallismaisuuden aarteita ja sellaisina jokaisen velvollisuutena on niitä myös suojella.

Suojelukohteena ne ovat kuitenkin erikoisasemassa, koska ovat vain harvojen tavoitettavissa, joten niitä puolustamaan ei saada organisoitua isoa kansalaisliikettä.

Mitä hyötyä sitten on siitä, ettei hyllytä ota mitään mukaansa? Hylky on aina kokonaisuus, jossa yksittäisellä esineellä ei ole samaa arvoa kuin sillä on kokonaisuuden osana. Eihän kukaan revi irti kirjasta löytämänsä hienoa

kivaakaan ja pistä seinälle. Näin myös hylkyihin pitäisi suhtautua kokonaisuutena. Lähtökohтана hylkyeettiselle ajattelulle tulisikin olla tietosuoja. On varottava tuhoamasta tietoa, jota tulevaisuudessa mahdollisesti käyttöön tulevilla uusilla menetelmillä saadaan otettua talteen.

Eettisiin kysymyksiin on vielä lisättävä kysymys rahasta. Kun sijoitan rahaa hylyn etsintään, onko minulla oikeus hyödyntää sijoituksestani mahdollisesti koituvaa tulosta? Kuninkaiden Laaksossa Egyptissä kerrotaan tarinaa, miten aikanaan mitätön poikafaarao Tutankhamon on nyt arvossa arvaamattomassa. Hauta on kaikista kuuluisin, koska se oli löydettyä lähes tulkoon koskematon. Ja kaikki yhden kaivajan ansiota, joka jääpäisästi piti aikanaan kiinni halustaan luetteloida kaikki esineet.

Mitenhän esille tullessiin kysymyksiin löydetäisiin vastaukset?

Suomen Urheilusukeltajain Liitossa ei ole olemassa sukellusta koskevaa eettistä ohjeistoa, joten Jouko Laitisenkin mukaan nyt on korkea aika aloittaa laadintatyö. Koska kysymykseen ei voi tulla pelkkä normatiivinen etiikka, tehtävä on vaikea. Toivon mukaan tässä työssä päästään syksyllä etenemään vauhdilla.

Rauman Merimuseon intendentti Hannu Vartiainen tarkasteli omassa esitelmässään, mistä kaikista lähteistä saa aluksia koskevia tietoja. Hylkyihin liittyy paljon mystifisointia ja niitä pidetään salamyhkäisempinä kuin ne todellisuudessa ovatkaan. Laivojen rakentaminen on aina ollut kallista, joten niiden rakentamisesta on säilynyt paljon enemmän tietoa kuin yleensä uskotaan.

Esimerkiksi 1700 - 1800 luvuilla rakennetuista laivoista löytyvätkin piirustukset, ensimmäiset omistajat, lujuslaskelmat, rakennemateriaalit ym tiedot luokituslaitosten tiedoista. Myöhemmät omistajavaihdokset selviävät rekisteröintilaitosten tiedoista. Alusten henkilöstöä koskevia tietoja ja merenkulullisia tietoja voi tutkia merimieshuoneisiin palautetuista laivapäiväkirjoista ja meripasseista sekä satamien päiväkirjoista ja tulliasiakirjoista.

Tuhoutuneista aluksista tietoja löytyy maistraattien, alioikeuksien ja merenkulkuviranomaisten

arkistoihin tallennetuista meriselityksistä sekä pelastusyhtiöiden ja luokituslaitosten arkistoista.

Parhaimpia tietolähteitä ovatkin Suomen Arkistolaitos, Merimieshuoneiden arkistot (esim. Turun maakunta-arkistossa), Suomen Laivahistoriallinen Yhdistys, eri maiden arkistolaitosten kuvapankit, Maritime Information Association, Lloyds of London, World Ship Society jne.

Mitä tulee hylkysukelluksen etiikkaan yleisesti oli Rauman Merimuseon edustajan kanta yksiselitteinen: "Lainsäädännön yli ei mennä". Muinaismuistolaisissa säädetään, että merestä tai vesistöistä tavattu sellaisen laivan tai muun aluksen hylky, jonka uppoamisesta voidaan olettaa olevan vähintään sata vuotta, tai tällaisen hylyn osa on rauhoitettava. Alle 100-vuotiaisiin hylkyihin on sovellettava yleisiä moraalisaantöjä, joiden mukaan varastaminen on kielletty.

Hannu Vartiainen tuomitsee täysin ajattelutavan "minä sen löysin, mullehan se kuuluu". Jos näin meneteltäisiin voisivat ne kuuluisat Daltoninveljeksetkin todeta: "Mulla oli kauhakuormaaja, löysin bensa-automaatin, joten mullehan se kuului." Museo on paikka, jolla on paremmat resurssit konservointiin ja tutkimukseen, jotta hyljistä saatava tieto saadaan siirrettyä jälkipolvien iloksi ja hyödyksi.

HYLKYRANTA

Kuten monien muidenkin, niin myös Rauman Laitesukeltajien monivuotinen haave - oma mökki meren rannalla - on saatu toteutetuksi. Uusi sukelluskohde löytyy Kuuskajaskarin etelärannasta. Mökin kutsumanimenä käytetään nimeä Hylkyranta.

Asuuneliöitä löytyy 120, huoneita 6 sekä käyttöoikeus piha-alueeseen ja rantaviivaan mökin edustalla. Rakennus on vuokrattu Rauman kaupungilta kunnossapitovelvollisuudella, joka velvollisuus ainakin alkuvaiheessa antaa meille mahdollisuuden hyödyntää hyväksi koeteltua seurahenkeä yhteisen projektin merkeissä.

Rakennusta on viimeiseksi käytetty varuskunnan ampumatauluvarastona ja askartelutilana. Työnimellä Hylkyranta kulkeva paikka palvelee seuramme eri toimintamuotoja, kuten koulutus- ja leiritointia eri ikäryhmille. Jatkossa on myös helpompi vastaanottaa sukeltavia ystäviämme muilta paikkakunnilta.

Vuonna 2003 aloitettiin raivaustyöt. Aikaa ei ollut paljon jäiden tuloon, mutta mökki saatiin hyvään alustavaan kuntoon. Mökissä saatiin sähköt päälle, aloitettiin sisätilojen kunnostus, raivatettiin piha-alue ja rakennettiin nuotiopaikka.

Seuravana vuonna heti jäiden lähdettyä alkukevällä suuntasimme kohti Hylkyranta ja ryhdyimme remontoimaan. Hylkyrannassa järjestettiin suurtilkoita kaikille seuran jäsenille ja jäsenten perheille. Vuonna 2004 saatiinkin paljon aikaa, ja kesän

aikana järjestettiin valtakunnallinen norppaleiri, ohjaajaleiri ja lukuisia laitesukelluskoulutusleirejä Hylkyrannan tiloissa. Kevään ja kesän aikana Hylkyranta sai uuden maalipinnan niin sisäpuolelle kuin ulkopuolellekin. Pihaa siistittiin, bunkkeri raivattiin ja sinne rakennettiin EKO-WC, ikkunan paikka vaihdettiin ja ovi tuli uuteen paikkaan. Mutta kaikkein hienoin asia mielestäni on kesän aikana rakennettu uusi sauna.

Ensi vuoden toimintasuunnitelmaan kuuluu rakennuksen ulkomaalaus vielä kertaalleen, katon maalaus, saunan pukuhuoneen rakentaminen, sukelluskohteen upotus, kalusteiden rakentaminen ja terrassin rakentaminen. Tietysti joka vuotisia tehtäviäkin on, kuten polttopuiden tekoa ja piha- ja siivoustöitä.

Hylkyranta on kaikkien seuran jäsenten ja jäsentien perheiden käytettävissä. Hylkyranta-jaos toivookin, että mökkiä käytettäisiin paljon. Lisätietoja saa Hylkyranta-jaokselta ja seuran puheenjohtajalta.

Lähtekääpä siis suurin joukoin viettämään Hylkyrantaan kirpakoita syysiltoja tai keväällä aurinkoisia hetkiä.

Hylkyranta-jaos

OHJAAJAT

ja muut seuran aktiivit!

Taas on syksy lähtenyt käyntiin ja jaoksien toiminnot alkaneet. Jotta edessä ei olisi niin pitkää syksyä ja talvea olemme järjestäneet teille ohjelmaa. Ohjelmaa on aina kahden viikon välein ja satunnaisina viikonpäivinä, jotta mahdollisimman monella olisi mahdollisuus osallistua.

Muistakaa ilmoittautua meille viimeistään viikkoa ennen tapahtumaa.

2004 Syksy

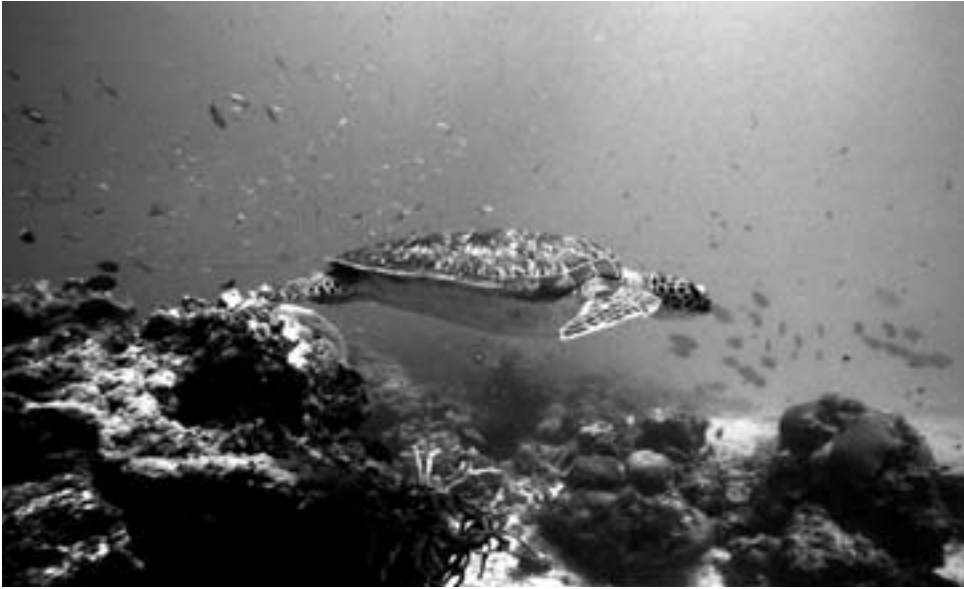
Viikko	päivä ja klo-aika	mitä	hinta
48	ilmoitetaan myöhemmin	Meripelastus, Merenkulkuoppilaitos	-
50	8.12 klo 18-20	Pikkujoulu, Labamba	-

2005 Kevät

Viikko	päivä ja klo	mitä	hinta
2	Avoin	Vinkkiä veteen, Palolaitos	-
4	26.1 klo 19-20	Karista joulukilot, Raumanmeri	-
6	8.2 klo 18-20	Laskiaisrieha (sis. makkaraa.), ota mukaan pulkka ja oma muki	-
8	27.2 klo 9-11	Vapaasukellusta, Uimahalli	-
10	8.3 klo 18-20	Avantouinti, Meriristi	-
12	ilmoitetaan myöhemmin	Teatteri	n 5 - 10 e
14	ilmoitetaan myöhemmin	Meripelastus, Merenkulkuoppilaitos	-
16	19.4 klo 18-20	naamiaiset, paikka avoin (nyyttikestit tuo 3 eurolla hyvää)	3 e
18	4.5 klo 19-20	Liikuntaa, Raumanmeri	-
20	16.5 klo 18-19	Info, Paikka avoin	-
22	4.6 klo 12-...	Avovesikauden avajaiset Hylkyrannassa. Lähtö Klubilta, tarjolla ruokaa	-

Terveisin Anna (puh. 040-5350455)
Mellu (puh. 040-5033732)

VIRRAN MUKANA SANBARISSA

Sansibarin saari Tansanian rannikolla itäisessä Afrikassa oli 1800-luvulla vilkas orja-, kauppa- ja maustekeskus, mutta jäljellä on enää mausteiden viljely. Arabivaikutus näkyy tällä Tansanialle kuuluvalla saarella edelleen hyvin voimakkaana: 95 prosenttia väestöstä on muslimeja, ja ramadanin aikaan syvän uskonnollisuuden aistii voimakkaana.

Pääkaupunki Zanzibar Cityn vanhassa kaupungissa, Stone Townissa, on hotelleja, joissa ei missään olosuhteissa tarjota alkoholia. Myös osa ravintoloista on jättänyt alkoholin pois juomavaihtoehtoistaan.

Turisteihin suhtaudutaan kohteliaan etäisesti. Pukeutumissäännöt ovat kaupungilla liikuttaessa tiukat: kovin paljastavissa vaatteissa ei kaduille kannata lähteä.

Virtauksista iloa ja murhetta

Turistialueilla itä-rannikolla ei saaren alkuperäisyydestä tai uskonnon raamittamista säännöistä ole tietoa. Upeinta on Intian valtameri, jonka turkoosi väri on täydellinen. Vesi on läpi vuoden hyvin lämmintä (marraskuun alussa +28-asteista) ja näkyvyys aina vähintään 15-20 metriä, parhaimmillaan 40 metriä.

Sukeltaa voi myös länsirannikolla, missä koralliriuttojen lisäksi on myös muutama hylky. Ei mitään verrattuna Kyproksen Zenobiahylkyyn, totesi Stone Townissa sukeltanut.

Myös Thaimaan Similanin saarilla käynyt saattaa kokea lievän pettymyksen Sansibarin vesissä. Kalaa ja korallia on vähemmän ja

voimakkaat virtaukset saattavat pilata rauhallista sukellusta odottavan toiveet.

Etenkin kameran kanssa virtasukellus on hankalaa: loistava kuvauskohde lipuu ohitse eikä mitään voi tehdä.

Ongelmallisinta sukeltamisen kannalta on, että virtauksia ja niiden voimakkuutta on mahdoton ennustaa. Tilanne selviää vasta paikan päällä, ja luonnon tahtoon on vain taivuttava.

Jättikilpikonnat parasta nähtävää

Mutta kun virtaus on sopiva, on virran mukana mukava edetä. Me teimme kaikki sukelluksemme One Ocean -sukelluskeskuksen kanssa Mnemban ympyränmuotoisella atollilla, joka sijaitsee Sansibarin koillisrannikolla, noin 45 minuutin pikavenematkan päässä rannikolta.

Mnemba on ehkä itä-rannikon suosituin kohde, sillä siellä voi sukeltaa vuoden ympäriinsä, myös sadekautena. Sukellukset tehdään kohtalaisen

matalissa vesissä, keskimäärin 15-20 metrissä.

Korallien kirjo on keskinkertainen eikä vedä vertoja Punaisellemerelle tai Similanin kohteille. Pieniä, sateenkaaren kaikissa väreissä hehkuvia kaloja on runsaasti: kivikalat, skorpionikalat, leijonakalat ja trumpettikalat tulevat varmasti tutuiksi. Myös vähän isompia kaloja, kuten barrakudia, voi Mnemballa nähdä.

Netissä mainostetaan, että "onnekkaat" voivat nähdä esimerkiksi riuttahain tai rauskuja. Saaren ainoat rauskut uivat kuitenkin vastaan ainoastaan Stone Townin sukelluskohteessa länsirannikolla.

Mnemban atollin parasta antia olivat parhaimmillaan liki 1,5-metriset merikilpikonnat. Kilpikonnien kohtaaminen syvyyksissä on aina sykähdyttävä kokemus: niin tälläkin kertaa, kun kerralla ui vastaan viisi syvyyksien jättiläistä.

Kaija

Kuvat: Aapo Varis

Pirkko Hannula
Puolukkatie 41
26660 RAUMA

--	--	--